

Wandeling Obdam-Bergmeer 25 mei.

Voor de tweede keer dit jaar vond de maandelijkse wandeling plaats rond Obdam.

In het Dorpshuis De Brink stond de koffie al klaar en Arianne was zo vriendelijk geweest om een aantal ontbijtkoeken mee te nemen, die gretig aftrek vonden bij de in totaal 32 deelnemers aan deze tocht. Voor zover ik heb kunnen zien, waren er diverse mensen die voor de eerste keer meeliepen en ik miste erg veel "vaste klanten". Hopelijk houdt dit in dat we bij de volgende wandeling een nieuw record breken, want, hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

Natuurlijk houdt veel deelnemers de wandeling wel eens op bij het passeren van één van de vele hekken die op de dijk zijn aangebracht, maar dit mag de pret niet drukken, omdat dit ook gelegenheid geeft tot gesprekken met niet enkel degene die naast je loopt.

Tijdens de eerste wandeling in januari liepen we grotendeels over de dijk rond de Wogmeerpolder aan de zuidzijde van het dorp. Deze maal was de dijk rond de Bergmeerpolder aan de noordzijde aan de beurt.

Moesten we die eerste keer nog rekening houden met bevroren grond en sneeuw, nu verdwenen bij het begin van de wandeling de dreigende wolken als sneeuw voor de zon, en kon er met korte

mouwen, en voor enige onder ons zelfs met korte broek, in de menigmaal doorbrekende zon worden gelopen.

De meestal drassige grasdijk was, ondanks de overvloedige regen van de laatste tijd, droog en de enige natte delen bevonden zich boven de grond in de vorm van hoge grassen, rietkragen en onder andere gele lissen en de door de overvloedige stikstofdepositie weelderig tierende brandnetels. Het was voor degene met korte broek dan ook moeilijk manoeuvreren om ongeschonden uit de bossen van deze venijnig jeukende planten te komen.

Niets kon echter het plezier bederven van de vele mooie vergezichten waar we tijdens deze wandeling doorliepen.

Op de pas gemaaide velden van het weidevogelreservaat aan de rechterzijde van de dijk, gaven veel grutto's acte de présence, terwijl je die juist zou verwachten in de niet gemaaide velden van de aan de linkerkant van de dijk gelegen polder De Lage Hoek waar veel meer voedsel voor hun jongen te vinden zou zijn.,

Ongeveer halverwege de tocht bij de Kaagmolen was de molenaar zo vriendelijk stoelen, picknickbank en toilet beschikbaar te stellen, zodat we daar ons meegebrachte broodje konden opeten. Daar gingen vele jasjes uit en niet enkel de wandelaars hadden de lente in hun kop, te zien aan de twee dambordvliegen die zich de lust niet lieten beletten op één van de rond de molen staande hekjes.

De molenaar was zo vriendelijk om uitleg te geven over de werking van zijn molen bij het drooghouden van de Kaagpolder en liet op zijn telefoon zien hoe zijn molen met horten en stoten het peil in deze polder kan verlagen.

Het elektrische gemaal, dat wordt aangestuurd vanuit het naast de molen staande stoomgemaal, verlaagd op een veel gelijkmatiger manier de waterstand, maar dat kan dan ook 24 uur per etmaal werken, terwijl de molen afhankelijk is van de heersende wind. Nadat eenieder de inwendige mens had versterkt en gelegegd gingen we weer op weg voor het tweede deel van de tocht.

Daarbij liepen we onder andere langs een sloot, waarvan de boer een bijzonder mooie invulling had gegeven aan de eis een gedeelte van de weilanden te voorzien van bloemen. De vele "standaard" bloemen en planten van het polderlandschap, zoals onder andere gele lis, longkruid, fluitenkruid en berenklauw waren hier te zien naast calla's, yucca's, rozenstruiken, boerenlelies, campanula's en waarschijnlijk nog een aantal soorten die ik over het hoofd heb gezien.

Een aantal van de velden waar we langs liepen zagen er bijzonder kleurrijk uit. Het bleken velden vol pioenen te zijn, waar een contingent plukkers bezig was om de mooiste in de knop staande pioenen te plukken voor de verkoop. De foto laat wel héél veel bloemen zien, wat “normaal” nooit voorkomt, daar ze worden geoogst als ze nog in de knop staan. Door de hagel en nachtvorst en de vele

regen, is echter meer dan de helft van de oogst aangetast en ongeschikt voor de verkoop. Een grote strop voor de agrariërs voor wie een aanzienlijk deel van hun jaarinkomen afhangt van de verkoop van deze bloemen.

Met het “nieuwe normaal” van de klimaatverandering is dit iets dat ze elk jaar kunnen verwachten en in een steeds extremere vorm helaas.

Onder een mooie wolkenlucht met steeds groter wordende stukken blauw kwamen we na 15 kilometer aan in Obdam, waar velen nog even gingen napraten in restaurant de Amethist, zich onderwijl tegoed doend aan een welverdiende versnapering.

De wandeling voor de maand juni is gepland op 22 juni en dan kunnen we de omgeving van Monnikendam verkennen. Let op de mailbox voor de uitnodiging en komt allen!